



എം. പ്രശാന്ത്

പിതൃക്കരണം: സചിവൻ കാറയുക



പടക്കളം

ഔ

നോത്താണോ
ശികാരിമേലം, കാലത്തിനേന്നു
ചെയ്തുകൂടാതെ? തായുഡക
കൊട്ടിനോടു തെണ്ടിക്കൂടു...”
തലേന്നതു മെള്ളു കൊഴുക്കു
കയാണ്. അക്കണ്ണ കിടക്കുന്ന
ഒണ്ട് തുണിസ് ജവാഗ്രീ തരിപ്പിൽ
കുട്ടൻപിള്ള ചീണ്ട വയലിന്റെ
നിലാവിലേക്കു നോക്കി അബ്ദക്കു
മറ്റിക്കാരെ പിത്തവിളിച്ചു.

നാലുയാണ് വേദ.
വൈരക്കോട് വേദയ്ക്ക്
ദേഹത്താകെ എല്ലായിൽ ചാലിച്ച
കരി പുശി കൊന്നും മിശ
പിടിപ്പിച്ച് അസ്യം വില്ലുമായ്
കാട്ടാളൻ വെട്ടയ്ക്കിരിങ്ങും.
പിരുകെ വാദ്യക്കാര്യം. വെടിക്കെ
ടിന്റെ ചുടിക്കെട്ടുകൾ ബന്ധനങ്ങെ
മെല്ലാമണിച്ചു മുകളിൽ ചെന്ന്
മറ്റാരാകാശം തീർക്കുന്നോൾ

അവൻറെ പുര കത്തും. പിള്ള
നാലുദയ മനസ്സിൽ ആ വിധം
അടയംമെല്ലപ്പട്ടാത്തി.

പണ്ട് വിഷ്വവിന്റ് ഓലപ്പു
രയ്ക്ക് പുതിയിരി കത്തിച്ചുറിഞ്ഞ്
“പുതിയിരി കത്താണ് കണ്ണിലെ
പുരകളും കത്താണ് കണ്ണിലെയും”
എന്നുറക്കെ പാടിയത് കാർമ
വന്നു. അന്ന് നാട്ടുകാർ
ചേരുന്നാണ് തീ കെടുത്തിയത്.
പിടിലന്ന് തെറ്റീ മേല് പഞ്ചവാദ്യം
തനിച്ച് വായിച്ച് ആളുണ്ട് അഭവി:
“മുടിയാൻ നേരത്ത് കുലച്ചു
മുച്ചിൽപ്പും, നീയി തറവാട്
മുടിക്കും!”

“നിങ്ങളുണ്ട് അവൻപ്പുന്
കല്ലായ സ്ഥലം വിറ്റു മുടിച്ച
തിരെ ബാധ ഒഴിയാതെ
നിന്നപ്പുണ്ട് തന്നെ...” കുട്ടൻ
പിള്ള സ്വന്നം തനയ്ക്കിട്ടും
പുകില്ല പാടി.

ഹതിപ്പുാർ വിടിന്റെ
എതയ്ക്കൽനിന്ന് തുടങ്ങുന്ന
വൈരക്കോട് പാടത്തെ
ഒസക്തസമാനമായ
പിള്ളലിലാണ്
വെടിക്കെട്ടിനുള്ള കുറ്റി
താച്ചിൽക്കുന്നത്.

മരുന്ന് നാലു
രാവിലെദയ നിറയ്ക്കു.
രാവിലെതയന്നു പരയുന്നോൾ
വെളുപ്പിന് ആകാശം കല്ലു
മിച്ചപ്പാൽ തുടങ്ങുകയായി
അതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ.
എതെക്കില്ലുമൊരു എരണ്ണം



കൂട്ടൻ ബിഡിക്ക് തീ
കൊടുക്കാതിരിക്കാനുള്ള
കരുതലാണ്.

വെയിലു നോക്കാതെതെന്ന
ആളുകളണ്ണാട് വച്ചുപിടിക്കും.
കാട്ടാളയാർ പലതുണ്ണാവും.
അവൻ അസ്യും വില്ലുമായി
നാടുകളിലെ പശികൾ തോറും
ഈടി നടക്കും. പശിയിൽക്കിൽ
ആരേകിലും കൊടുത്ത ഇളന്തിരോ
നാഞ്ഞാ വെള്ളമോ കൂടിക്കും.
പാച്ചിൽ തുടരും.

ദേവിയുടെ പ്രതിക്കായി
ബാടുനാ കരിവേഷങ്ങൾ കുവും.
ആളുകളെ കാണുന്നോൾ വില്ലു
കുലയ്ക്കും, ഒച്ച വയ്ക്കും.
ഡേനോടെ ജനം വേലിയിരിക്കു
ണിലെന്നപോലെ ഉഴിവില്ലയും.

‘നാശു രാജനാണ് തണ്ണേ
നേരെ അസ്യും വില്ലുമായി
പാശ്ചട്ടുക്കാൻ പോവുന്ന
കാട്ടാളൻ. തുരന്താനുള്ള ഗു
തണ്ണേ കയ്യിലുണ്ട്. ഒറ്റ പിക്ക്, തല
പൊലിയാണ്.’ പിള്ള മുഖ്യിബലം
സ്വയം വിശസിപ്പിക്കാനെന്നോണം
വായുവിലേക്കുയർത്തി.

“വന്നുവന്ന് പിള്ളുക്കേറി
ചൊറിയുന്നോ? ചുട്ട് ചാന്നലു
ക്കും, അതുതെനു!” കൂട്ടൻപിള്ളു
ആരോടെന്നില്ലാതെ പിറുപിറുത്തു.

വർഷാവർഷം കാട്ടാളനാണ്
ആളുകളെ ഓടിക്കാൻ. ആ പതിവ്
ഇക്കുറി തെറ്റും. അനാവയ്ക്കുപുറം
കാണുന്ന നിശ്ചയ രാജന്നേതെന്ന്
പില്ലിന്റെ മറയുണ്ടായിട്ടും
കൂട്ടൻപിള്ളത്ത് മനസ്സിലായി.

“അതിരിന്തി കൊതിയിട്ട്
ഒരുത്തനുമങ്ങേന്ന സൃഷ്ടമായി
വൈരക്കോട് വാഴാമെന്ന്
കരുതാണ്. കൊതിയിക്കാതി
മർമ്മതിനിട്ടു നേരണ്ണേ കളി?” നിന്ന
നിൽപ്പിൽ, കേട്ടാൽ കാതിൽ
ഹൗയം ഉരുക്കിയെയാണിക്കുന്നതാണ്
ദേഹമന മട്ടിലുള്ള പലനു
തുണ്ടിയ മുന്നാലു തെരികുടി
വിളിച്ചുകുവാൻ കൂട്ടൻപിള്ളു
മനനില്ല.

തെരിയുടെ പുകച്ചിലിൽ
രാജന്റെ ഭാര്യ അക്കന്നേക്കാടി
വാതിലുച്ച് നാമജപം തുടങ്ങി.

കൂട്ടൻപിള്ളു രാജന്റെ വിടിരണ്ണ
ജനാല നോക്കി കല്ലുറിഞ്ഞു.
ഇക്കുറി പിഴച്ചില്ല, ചില്ലുടന്നു.
ശമ്പും കേടുപോൾ പിള്ളയ്ക്കൽപ്പം
ആശാം ദാനാം.

വേഗം അക്കന്തുകയറി
വാതിലടച്ചു, നില്പ്‌പൻ രണ്ടുണ്ണം
കുടി അക്കന്തെക്ക് കമ്പ്പത്തി.
സ്വിംഗ് കിടന്ന് പതയുന്നതിരെ
തരിപ്പിൽ ഭാര്യ തക്കമൺഡി
അടുത്തു ചെന്ന് കിടന്നു.
അനുവരെ വലതേന്നാട് തിരിഞ്ഞു
കിടന്നിരുന്ന തക്കമൺ ഇടുപക്ഷ
തേക്ക് ചാണക് ഉറക്കം തുടർന്നു.

“കൂട്ടൻപിള്ളയോട് കളിപ്പാൽ
കളി പറിപ്പിക്കും.” അധികൾ
തന്നോടുതെന്ന എന്ന മട്ടിൽ ഭാര്യ
കേൾക്കാനായി പരഞ്ഞു.

‘പോ പുല്ലു’ മട്ടിൽ
ഉറക്കത്തിന്റെ ശിനിയിൽ തട്ടി
തക്കമൺ കുർക്കണ്ണിലേക്ക് ചുറം
കയറി.

നേരം വെളുക്കാൻ നിന്നില്ല.
രാജൻ ഗ്രേറ്റ് താളിത്തുറിന്
കൂട്ടൻപിള്ളയുടെ മുറുതെന്നും.
അപ്പതിക്കിത്തമായ അപർശപിതാ
ഗമനത്താൽ വിനന്നും മോഹകു
ലന്നുമായ ഫോമി എന്ന പട്ടി
നിർത്താതെ കുരച്ചു.

മുറുത്ത് തക്കമൺ മക്കുളു
പ്പോലെ കാത്തു സുക്കിക്കുന്ന
ഓർക്കിഡ്, റോസ്, കുറ്റിലുച്ചുടി

“ഹുണ്ണു, നാശു!” പിള്ള
ശമ്പും താഴ്ത്തി, പല്ല്
ബണവിച്ചു. അക്കന്ത്
മൊത്തത്തിലുള്ള മദ്യം
മാത്രമല്ല, ചെറുതായി
ഉറക്കത്തിലേക്ക്
തെന്നുകുടി
ചെയ്തിരുന്നു അധികൾ.
ഉറക്കത്തിന്റെ കെട്ട്
നശ്ചപ്പട്ടാൽ പിന്നെ
ഉറഞ്ഞലുണ്ടാവിശ്വന്ന്
പിള്ളയ്ക്കറിയാം. മഴ
ചാറിയാൽ ഒറ്റപ്പോക്കു
പോവുന്ന വെദ്യുതി
പോലെയാണ്
അധികൾക്ക് ഉറക്കം.

കളുടെ ചട്ടികൾ പട്ടിക്കുടിനു
നേരെ നന്നിന്നുപിരാക്കയാനായ്
രാജൻ വലിച്ചുറിഞ്ഞു.

തൊട്ടടുത്ത നിമിഷം അത്
കുറ നിർത്തി. ശേഷം നേരത്തെ
മമാഞ്ഞലോടെ കാണ്ണിലെമെത്തിന്റെ
പലക കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കൂടിരെ
തൊയിൽ നിലവിലേക്ക് നോക്കി
കിടന്നു.

ബെള്ളടിക്കാനുമൊന്നു
രാജൻ മെനക്കെട്ടില്ല. വാതിലിൽ
ആശാം ചവുട്ടി.

“പുറത്തെക്കിറങ്ങാം, തന്റെ
പിള്ളയുകളി ഇന്നത്തോടുകൂടി
തിരിക്കുന്നുണ്ട്.” പങ്കെ
കൊടുത്ത മുറ്റുകിയിട്ടും കൂട്ടൻ
പിള്ള പിള്ള വാതിൽ തുറക്കുകയും
ണായില്ല.

വാതിലിൽ ഘടിപ്പിച്ച
ലെൻസില്ലുടെ രാജന്റെ തല
വലിപ്പുംപച്ച വരുന്നത് പിള്ള
കണ്ണം.

“ഹുണ്ണു, നാശു!” പിള്ള
ശമ്പും താഴ്ത്തി, പല്ല് ബണവിച്ചു.
അക്കന്ത് മൊത്തത്തിലുള്ള മദ്യം
മാത്രമല്ല, ചെറുതായി
ഉറക്കത്തിലേക്ക് തെന്നുകുടി
ചെയ്തിരുന്നു അധികൾ.
ഉറക്കത്തിന്റെ കെട്ട് നശ്ചപ്പട്ടാൽ
പിന്നെ ഉറഞ്ഞലുണ്ടാവിശ്വന്ന്
പിള്ളയ്ക്കറിയാം. മഴ ചാറിയാൽ
ഒറ്റപ്പോക്കു പോവുന്ന വെദ്യുതി
പോലെയാണ് അധികൾക്ക് ഉറക്കം.

രാജൻ പകലിലേക്കിരുണ്ടി ന
ന്നു. ‘മെവരകോട് കവലയിൽ
നാലു കാണിക്കു തല്ലാം.
വിയുംഒരിൽ വിയുർ,
വകുപ്പുനുസരിച്ച് ഏത് കൊതിയാണ
തേക്കാണേഖിലും വേണില്ല.’

‘രൈതന്ന് കുട്ടാംബവുമായി
നാട്ടിൽ സമാധാനത്തോടെ
ജീവിക്കാൻ പറ്റുമോന്നിയ
ണമല്ലോ.’ രാജൻ നടക്കം
വേഗത്തിലാക്കി.

കല്ലുർ ഹസ്തിസിറ്റി നേരുമി
യാതെ, രാജന്നെയിരാതെ,
പാളത്തിലും വിപ്പുവ ന
ഗരിയിലേക്ക് കുതിച്ചു. അതിനിനി
പരപ്പന്നാടിയിലേ സ്ഥാപ്പിച്ചു.

സുരു പ്രതിമയുടെ



അടുത്തതിയപോൾ രാജൻ നിന്നും നെഡിൽ കൈവച്ച് പ്രാർമ്മിച്ചു. കവല വീട്ടിൽനിന്ന് അധികം അക്കലെയലും അങ്ങിനെയിൽ വീട്ടുകളുണ്ട്. പരിപയക്കാരല്ലാതെയാറുമില്ല. കാര്യമരിയുന്നേം സംശയം തന്റെ കുടകയും നിർക്കാതിരിക്കുന്നു. രാജൻ ഓർമ്മയും.

കുടൻപിള്ളയ്ക്ക് കവലയിൽ പച്ചക്കറിക്കുന്നും. വെളുപ്പിനെ തുടങ്ങും കച്ചവടം. കുപ്പികൊണ്ടുനും വലിയ മെച്ചുമില്ലെന്ന് അച്ചൻ ഓർഗബൻപിള്ള പെൻഡിയുലംപോലെ വടക്കേ പറമ്പിലെ കഴുമാവിന്റെ കൊമ്പിൽ തുഞ്ചിയാടിയപോൾ തിരിച്ചിരിഞ്ഞതാണ്. അന്ന് പിള്ളയ്ക്ക് വയസ്സ് പതിനാലും തുടങ്ങുന്നതു ഉള്ളത്.

‘പണത്തിൽ പണം വേണം, അതില്ലാതെവൻ പിണം’ കാലം തലത്തിൽ തരച്ചുതന്നു വെളിപ്പാണ്.

വ്യാപാരമല്ലാതെതന്നും

എല്ലുപ്പം ഗുണം പിടിക്കില്ലെന്ന്, കുഞ്ഞുനാളിലേ സ്കൂളിനോട് ‘ടാറ്റ ഗൃഹ ദൈവ’ പറഞ്ഞ കുടൻപിള്ള മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ട്.

ആഴ്ചയിൽ നേരാടം ചെത്തിൽ പോവണം. തരം നോക്കി പച്ചക്കറിക്കുട്ടുക്കണ്ണം. അതും നാടുകാരുടെ രൂചിയും ഇഷ്ടവ്യമറിഞ്ഞ് വേണ്ടതല്ലാം സയം നോക്കി എടുത്താലേ പിള്ളയ്ക്ക് തൃപ്തിയാവു.

പനിവണിയിൽ പച്ചക്കറി കൊണ്ടുതരുന്ന ആളുകളുണ്ട്. പിണക്കണ്ണഭ്യൂ എന്നുകരുതി എല്ലുപ്പം ചീയാതെ ചേന, മത്തൻ, പച്ചക്കായ തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ മാത്രം അവരിൽ നിന്നുന്നും. എല്ലാ ദിവസവും വെളുപ്പിൽ പത്തടിക്കുന്നേം പനിവണിയിൽ കടയ്ക്കു മുന്നിലെത്തും. ചെത്തിൽ കുടൻപിള്ള നേരിട്ട് പോവുന്ന ദിവസമാണെങ്കിൽ “ഇന്നോന്നും വേണ്ടോ, നാലു നോക്കാം” എന്ന് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറയും.

നെടുന്നിള്ളത്തിൽ നേരം

വല്ലമുഖംബാംഗുടെ വിനയം കലർന്ന ചിരിയിൽ പനിവണി അടുത്ത പച്ചക്കറിക്കുടെ ലക്ഷ്യ മാക്കി നീണ്ടും.

തുലനാലുംതു സംഭവങ്ങളെ പതിവു വഴക്കു നാന്തരിലെല്ലാ പിള്ള കണ്ണിലുന്നത്. പറ്റിയാൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു കെസിൽപ്പു ടുതി അക്കദാനക്കായയ്ക്കണ്ണം. ഏകിൽ കാര്യങ്ങൾ എല്ലുപ്പമായി എന്നാരു കണക്കുകുട്ടൽ പിള്ളയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ആ സമലം തിരിച്ചു പിടിക്കണമെന്ന് അത്യർക്കുണ്ട്. കാർ കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും രാജൻ കുടാക്കിയില്ല. പിണന്നും ചെയ്യാം! ധനമായ മാർഗം നടപ്പില്ല. ആറടിക്കു മെൽ പൊക്കമുള്ള, ചെവിക്കുട നിറച്ചും പുടയുള്ള പിള്ള എന്നിട്ടും എല്ലിച്ച രാജനിൽനിന്നും ഒരു കയ്യുകലം വരച്ച പൊരുതിയിട്ടുള്ളു.

രാജൻറെ അച്ചൻ വാസ്യം ഭാഗ്യവാൺപിള്ളയുടെ അടുത്തു നിന്ന് കടന്നവറിഞ്ഞ് കൈവശപുട്ടുതനിയ പത്തു സെസ്റ്റാണ് പിണക്കാലങ്ങൾ വാശിപ്പോരിൽ കലാശിച്ചത്.

അച്ചൻ വാസുവിനെ പ്രായം മാനിക്കാതെ കുട്ടൻപിള്ള പണ്ട് കൈ പച്ചതിരേറ്റു കണക്കു കുടി ഇന്നേക്ക് തിരിക്കാമെനോർത്ത് രാജൻ കവലയിലേക്ക് യുതിയിൽ നിണ്ടു.

കവല വെളുപ്പിനേതെന്നെ ഉണർന്നിരുന്നു. ജോലിക്ക് പോവാൻ ദാഖിലയിലും സ്കൂൾ വിദ്യാർഥികളും സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കാൻ എത്തിയിലും വെറുതെ വിടുവായത്തിനായി എത്തിച്ചേർമ്മനവരും ചേർന്ന് പുരത്തിരേറ്റു കൊൽ തിരഞ്ഞുന്നതായി തോന്തി രാജൻ. ‘ഇപ്പോൾ തന്നെയാണ് അയാളെ പണ്ടിക്കിട്ടേണ്ടത്.’

കള്ളു ചെന്നാലെ കുട്ടൻ പിള്ള തെരി വിളിക്കു. പച്ചയാഡി രിക്കുമ്പാൾ ഓക്ക് തിരിത്തും വരേണ്ടും. വിട്ടിലിരുന്നെ പിള്ള കുട്ടിക്കു. രാജന്മുഖതെ മറ്റൊരു കാരണം പിള്ളയ്ക്കില്ലാത്തതു കൊണ്ട് കുട്ടിച്ചിട്ടും തെരി വിളിച്ചേരു പറഞ്ഞാൽ ആരും വിശ്വസിക്കില്ല. വിഡിയോ എടുക്കാമെന്നു കരുതിയാൽ അധാരും കുട്ടിനെന്നു മുഴുവൻ പെൺകുടാലു കൊണ്ടാണു തന്നും. വിഡിയോ വെളിച്ചേർത്ത് മാനും ഇക്കംതാൻ നോക്കുക യാണെന്നെ ആരും പറയു.

ചന്തയിലേക്ക് ചരക്കെടുക്കാൻ പോവുമ്പോഴാണ് ബീവറേജു വക സുപ്പർ മാർക്കറ്റിന്റെ വിശാലതയിൽ നിന്നായാൾ ഒവരെ പോകുന്ന തെന്ത് രാജനറിയാം. പറഞ്ഞാലോരും വിശ്വസിക്കാ തന്ത്രുക്കൊണ്ട് നിർത്തിയതാണ്.

വല്ലപ്പോഴും വിണ്ണുകിട്ടുന്ന കുലിപ്പണി മാത്രമേ ഇപ്പോഴുള്ള. അച്ചൻ വാസു കാശുണ്ടാക്കു കയ്യും അത്യുപോലെ തുലയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ‘വിട്ടും സ്ഥലവും മാത്രം വിറ്റില്ല, കാശും’ അധാരം ഓർമകളുടെ കൂണ്ടിനിവചിയിലൂടെ നടന്നു.

‘ആരുളാഴിന്നു ആർപ്പുമാരവവുമില്ലാതെയുള്ള തല്ലിൽ കുട്ടൻപിള്ളയ്ക്ക് നോവില്ല. അധാരും കാലിമാനത്തിന്റെ കിട്ടണം.

വഴിയരികിലെ കടയുടെ പിള്ള ചുമരിൽ തണ്ടേ രൂപത്തെ അടിക്കൊട്ട് തലവരെ അയാളെ നൃഥിഞ്ഞു കണ്ടു. ഏല്ലും തോല്യമായ ശരീര തിരെറ്റു ശോചനിയത ചെറുതായി അയാളെ തുർത്തിയെന്നത് നേരം. ഏകില്ലും വിട്ടുജനാലയ്ക്കു നേരെ കല്ലറിഞ്ഞവെന്ന പൊലിസിൻ സ്റ്റേഷൻ പിടിച്ചു. മരിച്ച കരണ ക്കുറ്റി പുകച്ചാണ് കണക്കാടു കേണ്ടതെന്ന് അയാളുറച്ചു.

മറ്റൊന്ന്, കരണം പുകയ്ക്കുന്ന മട്ടിൽ.’ രാജൻ പിച്ചാരിച്ചു.

വഴിയരികിലെ കടയുടെ പിള്ള ചുമരിൽ തണ്ടേ രൂപത്തെ അടിക്കൊട്ട് തലവരെ അയാളെന്നും നൃഥിഞ്ഞു കണ്ടു. ഏല്ലും തോല്യമായ ശരീരത്തിന്റെ ശോചനിയത ചെറുതായി അയാളെ തുർത്തിയെന്നത് നേരം. ഏകില്ലും വിട്ടുജനാലയ്ക്കു നേരെ കല്ലറിഞ്ഞവെന്ന പൊലിസ് സ്റ്റേഷൻപിടിച്ചു, മരിച്ച കരണക്കുറ്റി പുകച്ചാണ് കണക്കാടു കേണ്ടതെന്ന് അയാളുറച്ചു.

കുട്ടൻപിള്ള കടയിലില്ല. ചന്തയിൽ പോയതാവുമെന്നായാൾ ഉറപിച്ചു. കാത്തിരിക്കാം.

“ചുടാറും മുന്ത വിളവിയാലെ കണ്ണിക്കത്തിന്റെ ഒക്ക കിട്ടു.” രാജൻ പിറുപിറുത്തു.

“എന്താനു്?” കെടുന്നിൽക്കെ ണ്ണും മനസ്സിലിവാതെ ചായകടക്കാൻ ബാബു ചോരിച്ചു.

“കട്ടപ്പത്തിലോരു ചായയെ കുടക്കു! ബാബു ലേലവായി കാണാം.” പോണിൽ ഉടഞ്ഞ ജനാലപ്പില്ലുകളുടെ പിത്തം ഈ സമയത്തിനുള്ളിൽ പലകുറിയായി അധാരം കാണുന്നു.

“കാണിക്കുട രാജാ! കൊറി നേരായല്ലോ പോണിലെന്നോ

കണ്ട് കണ്ട് തല്ലിന്.” ബാബുവിന് ആകാംക്കശയായി.

രാജൻ പോരട്ടുകളെല്ലാം ബാബുവിനു മുന്നിൽ പത്രം മറിക്കുന്ന അതെ ശാരവത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“നാട് യും പോലിസിൻ പറഞ്ഞില്ലോ?” ബാബു സാമുഹിക പ്രവർത്തകരെ വേശം കെട്ടി.

“പോലിസിനും കാണാം. ഇന്നയാൾക്കിട്ട് പൊട്ടും.” രാജനോരു സിഗരു കണ്ണിച്ചു.

“യും തല്ലു, കൊഞ്ചേ, അതാക്കെ നെന്തേ കാര്യം. കടയ്ക്കക്കണിലുന്ന വലിച്ചാ പോലിസിൻ പെച കെട്ടാൻ യും തമോ കാൻ?” തല്ലു വാർത്ത ആളുകളിൽ നിന്നാളുകളിലേക്ക് തിയായി പടർന്നു.

ചായ ദുവലിക്ക് കുടിച്ചു രാജൻ കാശും കൊടുത്തു കടയ്ക്ക് വെളിയിലിറിഞ്ഞി നിന്നു.

വെയിൽ കാര്യക്കയാണ്. പതിവ് സമയം കഴിഞ്ഞിട്ടും കുട്ടൻപിള്ള എത്തിയിലില്ല. അതു വരെ പോണിൽ കാഴ്ച കണ്ട ചിലർ വിട്ടും അയച്ചു തരാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും രാജൻ അതിനൊക്കെ വഴിപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

“വല്ലതും നടക്കോ? ഞങ്ങളും നിക്കോം പാശാം?” കുട്ടം കുടിന്നിന ചെക്കമൊരിലോരുത്താൻ മുർച്ച കുട്ടി.

“പിള്ള വെരുങ്ങോട് വെലയ്ക്ക് വിട്ടുണ്ടാവും. നേരുമിന്തി ഇരുട്ടുന്നതാ സ്ലൂച്ച് രാജാം.” ബാബു കടയിൽനിന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

രാജൻ വെരുങ്ങോടുക്ക് നടന്നു. ഉള്ളിലാക്കുയാരു കാലിച്ചായ മാത്രമെയുള്ളു. എങ്കിലും വിശ്വസി. ‘പകയ്ക്ക് പകരം അടി അതാ കണക്ക്.’ രാജൻ വെഗത്തിൽ കാല്പ വച്ചു.

വെലപ്പുന്നവിൽ ആൽ കുടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി അടുത്ത പുലർച്ചയാവാതെ തിരുക്കോ ചീയുകയില്ല.

നേരും കടന്നുപോയി. പിന്നു ഇരുട്ടി. ഷാപ്പിൽ കയറി കു കുപ്പി

അക്കദേഹക്കു കമഴ്ത്തി. ഒരു പൊറോട്ടയും മട്ടൻ ചാപ്പസ്യും അക്കദേഹത്തി. ഉള്ളിലെ ആളുവ ടണ്ണി. മുനി പക കുടി അടങ്ങണം. അതിന് പാഞ്ചിനയാളെ ഏതു കിട്ടണം. ഈ ജനമരിക്കിലെ ധാരെയെങ്ങനെ കണ്ണുപിടിക്കും?

ചെറുതായി കോടയിറ അഡിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും രാജൻ വിധർത്ഥു. വിധർപ്പു സർട്ടിഫീറ്റ് കൈകൊണ്ടു തുടക്ക് പിള്ളുവയ തിരഞ്ഞു.

പിന്തിക്കാരൻറെ കടയിൽനിന്ന് പിള്ളു ചാർ സൗ ബിംസാരഭ്യൂം വാങ്ങി ചവച്ചു. ശേഷം പ്രതിയുടെ അരികിലേക്ക് നടന്നു.

വാർത്തയറിഞ്ഞെം, അനുനിലിപ്പമറിയുന്നവർ, വെടിക്കുക്കു അപിപ്പെന്നെന്നെന്നിനു മുളിൽ തുടങ്ങുമെന്നാറിണ്ടിട്ടും പിള്ളയ്ക്കു പിറകെ നടന്നു. ജീവന്നുള്ള ഒരു വസ്തുക്കൾ തന്മിലേറ്റുമുട്ടുണ്ടാണുള്ള തീപ്പൂരിയെന്നും ഒരു മരുന്നുപണിക്കും കാണില്ലെന്ന വിചാരംമാണ് അവരെ ന ദരഖ്ഷനാത്തന്ന് തോന്നും.

വരവുകളെല്ലാം എന്തിക്കാശിഞ്ഞു. കാട്ടാളുന്നാർ, പുതൻ, വൈക്കോൽ പുതൻ, തിര, തെയ്യം, കരിക്കാളി, പുരാണ ക്രമാപാത്രങ്ങൾ... അപക്കാരം സകലരും വേലപുറമ്പിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു കാട്ടാളുന്നുടെ ഫോറത്തുന്നും കരി വിയപ്പിട്ടൊഴുകി വെള്ളത്തു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ട്രേബ് ലെവ്റ് വെള്ളച്ചെള്ളുടെ യബളശാഖ വേലപുറമ്പിൽ മറ്റാരു പകലെന്ന വ്യാജേന വിള്ളേണ്.

ചെണ്ണ മേളം കലാഗത്തി നായി കൊട്ടിക്കുയിരി.

പിള്ള രാജൻറെ പിറകിൽ ചെന്നു നിന്നു. “നെന്തെങ്ങനെ തല്ലുണ്ണമെന്ന് കെട്ടു. ആധിക്കോ, വൈക്കിക്കോണ്.” രാജൻ തിരഞ്ഞു നിന്നു. ഇപ്പോൾ വേല കാണാൻ വന്ന പില പെണ്ണുണ്ണാളുംകുടി കാച്ചുക്കൊണ്ടുണ്ട്.

കുത്തിനു പിടിച്ചു കുട്ടൻ പിള്ള രാജനെ നന്ന് പൊടിച്ചു. അവൻ വരണ്ണ പാടത്തെ കട്ടുവിൽ ചെന്ന് പൊടി.

തല തരിച്ചു പോയി. ശരിമാകെ വിറയ്ക്കുന്നു. അളുകുകള് പിരിയും കുവലും തുടങ്ങി. കമഴ്ചനുക്കിടന രാജൻ ആമി കാഞ്ഞുന്നുണ്ടെന്ന് തോന്തി.

ചെണ്ണമേളും അതിന്റെ ഒന്നവിലെത്തു അടികളിൽക്കിടന താളത്തിൽ മുഴങ്ങി. കൊട്ട നിന്നാൽ മരുന്നുപണി തുടങ്ങുകയായി.

“ബൈക്കണ്ണന് പോയാ പ്രോം രാജാ.” ആമോ കരാർ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. സ്വത്രികൾ ദയൻ വേലക്കാഴ്ചകളിലേക്ക് മട്ടാണ്.

രാജൻ ചേരുകടകളിൽനിന്ന് എഴുന്നേൻക്കാണ് ശ്രമിച്ചു. കുട്ടൻപിള്ള ആശൻ ചവുട്ടി! നടും പുറത്താൻ ചവുട്ട് വിണ്ഞു. അവൻറെ വായിൽനിന്ന് ആളുമൊരു നിലവിലിയും ശേഷമ തീപാ ചൊരയും വന്നു.

“എണ്ണിറ്റ് പിടിപ്പോം, നെന്തേ അച്ചുന്ന കിട്ടിയതിന്റെ നെനകൾ കിട്ടിട്ടില്ലോ”. മുറുക്കാൻ നിൽ നിന്തുപ്പിക്കോണ്ട് കുട്ടൻപിള്ള അതികായനായി നിന്നു.

“നാഞ്ച് മുട മന്തി പെട്ടോളിൽ ആശോഭക സ്കലിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെയെ താണ്ണാണില്ലോ വിവരിച്ചത്” എന്ന കുട്ടംകുട്ടിയവരിലേക്കാൻ അടുത്തു നിൽക്കുന്നവനോട് പറഞ്ഞ് വായ് പൊലിച്ചു.

“എം സമഖ്യത്തിന്റെ വേല പറഞ്ഞു. അതെത്രയാച്ചു കയ്യോടെ കൊണ്ടുപോകോ. ആധാരം മാറിയെഴുതിയാൽപ്പിനു നെനക്കുന്ന് പിള്ള എന്തിക്കുന്ന് രാജൻ, എന്ന്?” പിള്ള മിശ തടവി അലസമായി പിരിച്ചു.

മരുന്നു പണി തുടങ്ങി. നെക്കത്തും മായ്ചെപ്പേണ്ണാണും ആകാശത്ത് വർണ്ണങ്ങൾ വിരിഞ്ഞു.

രാജൻ അരയിൽനിന്ന് ആധാരംപെട്ട് കുത്തിയുറി, തിരഞ്ഞു നടക്കാൻ തുടങ്ങിയ പിള്ളയുടെ മുട്ടിനു കീഴെ കുത്തിയിരിക്കി താഴേക്ക് ചാലു കീറി.

കുട്ടൻപിള്ളയുടെ നിലവിലി വെടിക്കുന്നേറ്റു ശമ്പുതിലെലിണ്ണു.

അളുകുളുടെ പിരി മാണ്ണു. സാക്കിയാബാൻ വയ്ക്കു മടിൽ പില പിവേകബ്യുഫിക്സ് അരബ്യാചിണ്ണു. എന്നിട്ടും ആൾത്തിരക്കിന് വലിയ കുറവാനും ഉണ്ടായതുമില്ല.

പിറ്റുന ചോരയിൽ വച്ചിരിയകിലും പെട്ടുന് തിരിഞ്ഞു നിന്ന പിള്ളയുടെ കാലു പിടിച്ചു രാജൻ താഴേക്ക് വലിച്ചു. പിള്ള വിണ്ണു. രാജൻ മണ്ണുന്നു വട്ടം ചുമച്ചു. വായിൽ നിരഞ്ഞ വച്ചവഴുപ്പുള്ളി ചോര അയാൾ നീട്ടിത്തുപ്പി.

മലർന്നു കിടക്കുന്ന കുട്ടൻപിള്ളയുടെ ദേഹത്ത് രാജൻ കയറിയിരുന്നു. വല്ലാതെ വിളുതെയകിലും പിള്ള കൈ വിത്തിയടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതവൻ ശോചപ്പു കൈകൊണ്ട് താഴുണ്ടു.

കത്തിക്കാണ്ട് നെമ്പിലോന്ന് വരഞ്ഞു. പകച്ചു നിൽക്കുന്ന ആളുകളെ പിള്ള ദയ യാചിച്ചുനോന്നു നോക്കി.

“അന്നങ്ങരുത് നായു...” രാജൻ കത്തി പിള്ളയുടെ കഴുത്തിൽ ചുപ്പു. ശേഷം ഇരുക്കിവിലും മാറിമാറി തല്ലി. നെമ്പിലും കയറിയിരിക്കുന്നത് സാക്കാൻ കാട്ടാളുന്നാണും തോന്തി പിള്ളയ്ക്ക്.

കഴുത്തിൽനിന്ന് ചോര പൊടിയുന്നതുവൻ കണ്ണു. കുട്ടൻപിള്ള പ്രാണനുംവെണ്ണി തൊണ്ണുകയാണും. രാജൻറെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നു തിരുഞ്ഞി. ശരീരത്തിൽ കാച്ചുകൊരും നിഴൽക്കുവാൻ!

അക്കലയല്ലാതെ, പൊലിസ് ജീപ്പിൽ സെസറാൻ രാജൻറെ കാതിൽ പച്ചതാരകുത്തായി. ആളുകളെ വക്കണ്ണു മാറി ഇരുന്നേരും കാച്ചുകയാണും. രാജൻ വിരിഞ്ഞു.

എം. പ്രഹാൻ

പ്രമാണിയാ

കാലടി പി.സി.

ഫോൺ 679582

ഈ 8281458446